

23 Camiel De Clerck

Generatie 1 (proband)

1 Camiel De Clerck, geboren op 01-03-1909 in Ouwegem.

Notitie bij de geboorte van Camiel: *Volledige naam : Kamiel Timon Albert De Clerck.*

Camiel is overleden op 03-03-1945 in Flossenburg, 36 jaar oud.

Notitie bij Camiel: *Aangehouden op 27 oktober 1941.*

Notitie bij publiceren van Camiel: *Flossenburg Kampnr 49032*

Bijnaam in Esterwegen : Tony de kok. Info : Systematiek en Willekeur (Patrick Moreau)

Adres:

Kamiel Bogaertstraat 2, Lizele

Beroep:

Caféhouder (Café Tony in Lizele)

Onbekend:

M6-P3-F2-R1-F1-P4

Camiel:

(1) trouwde, 22 jaar oud, op 05-09-1931 met **Magdalena Celina Van Moerkerke**, 23 jaar oud.

De scheiding werd geregistreerd op 12-07-1941.

Notitie bij het huwelijk van Camiel en Magdalena: *Scheiding : Vonnis rechtbank 1ste aanleg Gent : 5/4/41 , registers burgerlijke stand : 12/7/1941.*

Magdalena is geboren op 05-09-1908 in Gentbrugge. Magdalena is overleden.

Adres:

Hundelgemsesteenweg 112, Ledeberg

(2) begon een relatie, minstens 32 jaar oud, na 12-07-1941 met **Anna Charlotta Andries***, minstens 20 jaar oud. Anna is vermoedelijk geboren op 12-05-1921 in Lizele. Anna trouwde later op 27-12-1948 met Albert Ivens.

Adres:

Jan Neutjensstraat 13, Blaasveld

Kind van Camiel en Magdalena:

I. Michel Leon Aimé De Clerck, geboren op 23-06-1935 in Ledeberg.

Generatie 2 (ouders)

2 Paulin De Clerck. Paulin is overleden.

Beroep:

Schaliedekker

Hij trouwde met

3 Maria Odila Ghyselincx. Maria is overleden.

Kind uit dit huwelijk:

I. Camiel De Clerck, geboren op 01-03-1909 in Ouwegem (zie 1).

Gegenereerd met Aldfaer versie 4.2 op 17-02-2015 06:04

*Anna Charlotta Andries

Generatie 1 (proband)

1 Anna Charlotta Andries, vermoedelijk geboren op 12-05-1921 in Liezele.

Adres:

Jan Neutjensstraat 13, Blaasveld

Anna:

(1) begon een relatie, minstens 20 jaar oud, na 12-07-1941 met **Camiel De Clerck**, minstens 32 jaar oud. Camiel is geboren op 01-03-1909 in Ouwegem, zoon van Paulin De Clerck en Maria Odila Ghyselink.

Notitie bij de geboorte van Camiel: *Volledige naam : Kamiel Timon Albert De Clerck.*

Camiel is overleden op 03-03-1945 in Flossenburg, 36 jaar oud. Camiel trouwde voorheen op 05-09-1931 met Magdalena Celina Van Moerkerke (geb. 1908). De ontbinding van dit huwelijk werd geregistreerd op 12-07-1941.

Notitie bij Camiel: *Aangehouden op 27 oktober 1941.*

Adres:

Kamiel Bogaertstraat 2, Liezele

Beroep:

Caféhouder (Café Tony in Liezele)

Onbekend:

M6-P3-F2-R1-F1-P4

(2) trouwde, 27 jaar oud, op 27-12-1948 met **Albert Ivens**. Albert is overleden.

Kind van Anna en Albert:

I. Maurice Marinus Numid (Machteld) Ivens, geboren op 08-11-1940 in Willebroek.

Notitie bij Machteld: *Kind van Andries Anna Charlotta, wettig erkend door echtgenoot Ivens Albert.*

Gegeneerd met Aldfaer versie 4.2 op 17-02-2015 06:06

42. De beschuldigde De Clercq, 33 jaar oud, is herbergier en gehuwd. Hij trad begin augustus 1941 toe tot de ZWARTE HAND. Dat hij een bepaalde activiteit heeft gehad, kon niet worden uitgemaakt.

42. Der Gastwirt Camile de Clercq aus Liezele, Camile Bogaertstr. 2, geb. am 1.3.09 Ouweghem, verheiratet, belgischer Staatsangehöriger, festgenommen am 27.10.41.

De clercq Kamiel, geb. Auwegem op 1/3/1909, er wonende te Liezele. Aangehouden op 28/10/41 naar Antwerpen - op 25/3/42 naar Brussel en op 29/6/42 naar Duitschland.

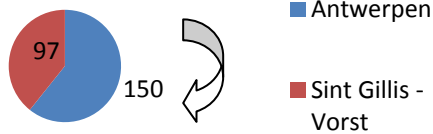
AANTAL DAGEN OPSLUITING : 1224 dagen.

Gblz146 Oblz13

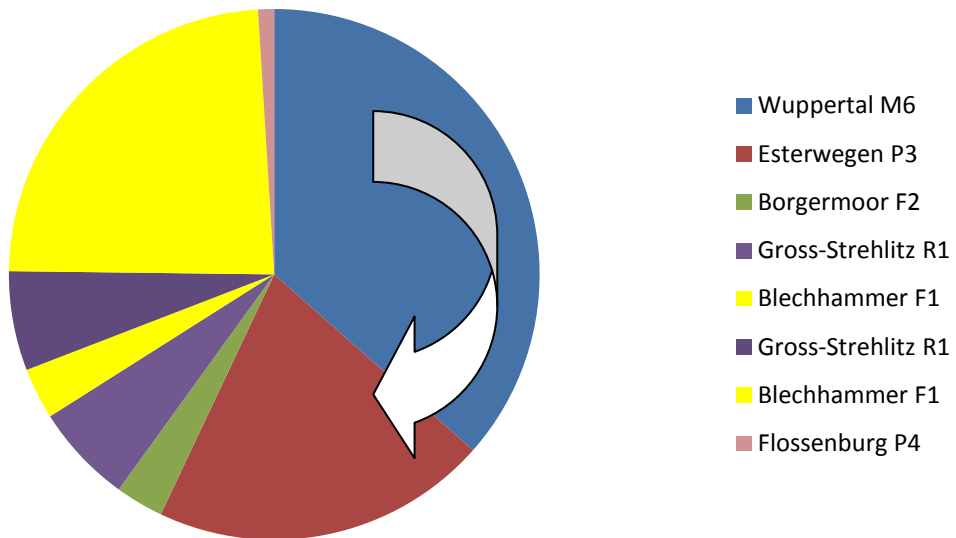
AKTEN

GV : geboorteakte vader
GM : geboorteakte moeder
GE : geboorteakte echtgenote
H en O staan voor huwelijk en overlijdensakte. (zelfde regel)
'blz' staat voor de bladzijde waar men de akte kan terugvinden in de juiste ondervdeling G-H-O

Gevangenis

Kampen

Vermoedelijk overleden tijdens transport vanuit Flössenburg naar een onbekende bestemming.

Flossenbürg (concentratiekamp)

Concentratiekamp Flossenbürg was een nazi-Duitse gevangenis die in 1938 nabij Flossenbürg, in de regio Oberpfalz (Beieren), gebouwd werd. Vanaf de oprichting werd de gevangenis als een concentratiekamp volgens het Dachau-principe opgezet en diende het vooral voor gevangenen en krijgsgevangenen uit de bezette gebieden in het oosten. De eerste, hoofdzakelijk Duitse, gevangenen bouwden het kamp op. De plaats van het kamp (en van de 100 subkampen) was zo gekozen dat de gevangenen als gratis arbeiders in de plaatselijke granietgroeves en Messerschmitt-fabrieken konden worden gebruikt. Zij werden in zestien grote houten barakken ondergebracht. Het crematorium lag in de vallei achter het kamp en was voor de gevangenen niet onmiddellijk zichtbaar. De subkampen hadden een grootte van zes tot zesduizend gevangenen.

Tegen 1945 bevonden er zich 40.000 gevangenen in het Flossenbürg-complex, waarvan 11.000 vrouwen. Zij werden gebruikt in de steengroeves en in de wapenindustrie. Het relaas over Flossenbürg is net als alle andere concentratiekampen: ondervoeding, ziekte en overwerken waren schering en inslag. Daarbij kwam dan nog de hardheid van de bewakers. Dit samen kostte velen het leven. In 1944 werd Flossenbürg een opleidingskamp voor vrouwelijke bewakers van de Waffen-SS. In het totaal werden 500 vrouwen opgeleid en gebruikt, vooral in de subkampen van Flossenbürg. Enkele voorbeelden van die subkampen waren: Dresden Ilke Werke, Freiberg, Helmbrechts, Holleischen, Leitmeritz, Mehltheur, Neustadt (nabij Coburg), Nürnberg-Siemens, Oederan, en Zwodau.

Er werden tussen april 1944 en april 1945 naar schatting 1.500 doodvonnissen uitgevoerd. Op 9 april 1945 werd hier ook kerkleider, theoloog en verzetsstrijder tegen het nazisme Dietrich Bonhoeffer opgehangen. Voor al deze executies werden zes nieuwe galgen geplaatst. In de laatste maanden waren er zelfs meer doodvonnissen dan het crematorium aankon. Daarom liet de SS de lijken op hopen opstapelen en daarna verbranden. Niet alleen de doodvonnissen lagen aan de bron van de extra lijkverbrandingen. Ook de ondervoeding, het werkritme en de ziektes eisten steeds vaker hun tol. Wie tewerkgesteld werd in de steengroeve, had gemiddeld nog drie maanden te leven. Vanaf eind 1944 overleefden 1 op de 3 gevangenen hun tewerkstelling in de steengroeven en in de bosbouw niet.

Net voor de bevrijding van het concentratiekamp werden de gevangenen gedwongen te voet naar andere nog niet bevrijde concentratiekampen te marcheren. De uiteindelijke bedoeling van die marsen was de volledige liquidatie van de overlevenden. Op die manier zouden alle sporen uitgewist worden. Dergelijke marsen kregen de toepasselijke naam dodenmarsen.

Tijdens het bestaan van het concentratiekamp werden er meer dan 97.000 mensen op inhumane wijze gevangenengezet.^[2]

Bron : Wikipedia.

